

predsjednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u
Prvom predsjedništvu

Sveci svih godišnjih doba

Iz djetinjstva imam sjećanja o dijelu svijeta koji bi mogao poslužiti kao slika za razglednicu za promjene godišnjih doba. Svaki mjesec koji je prošao bio je veličanstven i divan. Za vrijeme savršenog zimskog dana, netaknuti snijeg je prekrivao planine i ulice grada. Proljeće je donosilo pročišćujuće kiše i eksploziju života obučenog u zeleno. Lijeno ljetno nebo je služilo kao ugodno plavo platno za zrake bliješteg sunca. Veličanstvena jesen je pretvorila prirodu u sjajne nijanse narančaste, žute i crvene. Kao dijete volio sam svako godišnje doba, pa tako i danas volim osobine i posebnosti svakog doba.

Postoje doba i u našim životima. Neka su topla i ugodna. Druga nisu. Neki dani u našim životima su lijepi kao slike s kalendara. Pa ipak postoje dani i okolnosti koje uzrokuju bol i mogu nam u život unijeti snažne osjećaje očaja, ljutnje i gorčine.

Siguran sam da smo svi ponekad pomislili kako bi bilo lijepo odseliti se u zemlju koja je ispunjena savršenim godišnjim dobima i izbjeći neugodna razdoblja između njih.

Ali to nije moguće. Niti je poželjno.

Dok pregledavam svoj život, postaje mi očito da sam mnogo puta najviši rast doživio dok sam prolazio kroz olujna doba.

Naš sveznajući Nebeski Otac znao je da je njegovoj djeci za rast u bića kakvima trebaju postati potrebno iskusiti doba nevolja tijekom svog putovanja u smrtnosti.

Prorok Mormonove knjige Lehi je rekao da bez oprečnosti »pravednost se ne bi mogla ostvariti« (2. Nefi 2:11). Zaista, upravo je gorčina života ta koja nam omogućava prepoznati, razlikovati i cijeniti slatke trenutke (vidi NiS 29:39; Mojsije 6:55).

Predsjednik Brigham Young je to ovako rekao: »Sva inteligentna bića koja su okrunjena krunama slave, besmrtnosti i vječnog života moraju proći kroz svaku kušnju određenu da je inteligentna bića prođu kako bi stekli svoju slavu i uzvišenje. Svaku nevolju, koja može doći na smrtna bića, morat će pretrpjeti... kako bi bili pripremljeni da uživaju u nazočnosti Gospodnjoj... Svaka kušnja i iskustvo kroz koje ste prošli neophodni su za vaše spasenje.«¹

Pitanje nije hoćemo li doživjeti doba nevolja nego kako ćemo se boriti protiv oluja. Naša velika prilika tijekom stalno promjenjivih životnih doba je držati se vjerne riječi Božje, jer njegov savjet nije napravljen samo za borbu protiv životnih oluja, već i za vodstvo mimo njih. Naš nam je Nebeski Otac dao svoju riječ kroz svoje proroke – dragocjeno znanje namijenjeno da nas vodi kroz izazove teških doba prema neizrecivoj radosti i sjajnom svjetlu vječnog života. Važan dio našeg životnog iskustva je razviti snagu, hrabrost i poštenje kako bismo se čvrsto držali za istinu i pravednost usprkos udarima koje možemo doživjeti.

Oni koji su ušli u vode krštenja i primili dar Duha

Svetoga, postavili su se na put učenitva i imaju zadatak postojano i vjerno slijediti korake Spasitelja.

Spasitelj nas je učio da sunce izlazi »nad zlima i dobrima, i da kiša pada pravednima i nepravednima« (Matej 5:45). Ponekad ne razumijemo zašto se teške, čak i nepravedne, stvari događaju u životu. No kao sljedbenici Krista, vjerujemo da ako »traži[mo] pomno, moli[mo] uvijek, i vjeruj[emo]... sve [će] pridonositi dobru [n]ašemu, bude[mo] li hodili uspravno« (NiS 90:24; kurziv dodan).

Kao članovi njegove Crkve, kao sveci, radosno i voljno služimo u svim vremenima i svim dobima. I dok to radimo, naša su srca ispunjena svetom vjerom, iscjeljujućom nadom i nebeskom ljubavi.

Ipak, morati ćemo proći kroz sva doba – i ugodna i bolna. Ali bez obzira na doba, kao sljedbenici Isusa Krista, položiti ćemo naše nade u njega i hodati prema njegovom svijetlu.

Ukratko, mi smo sveci Boga, određeni učiti od njega, voljeti ga i voljeti našeg bližnjeg. Mi smo hodočasnici na blagoslovljenom putu učenitva i čvrsto hodamo prema nebeskom cilju.

Stoga, budimo sveci u proljeće, ljeto, jesen i zimu. Budimo sveci u svako vrijeme.

NAPOMENA

1. *Naučavanje predsjednika Crkve: Brigham Young (1997), 261–262.*

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Prvo predsjedništvo je izjavilo da se »neke od najvećih propovijedi propovijedaju pjevanjem pjesama« (*Hymns*, ix). Dok razgovarate o ovoj poruci, razmotrite da s onima koje podučavate otpjevate jednu od crkvenih pjesama ili drugu pjesmu o izdržavanju nevolja: »Baš čvrst nama vjere« (br. 14), »Gospod je moj pastir« (br. 19) ili »Koračamo s vjerom« (br. 10). Ako se osjetite potaknutima, ispričajte o vremenu kada se olujno doba u vašem životu pokazalo kao blagoslov.

MLADI

Bio sam u stanju otpustiti svoju tugu

Juan Zhu

Kada su moji prijatelji, brat Chen i njegova supruga, kršteni u našem odjelu, bio sam presretan. Godinu dana nakon krštenja, zapečaćeni su u hramu, a njihov

sin koji je preminuo prije nego što su se pridružili Crkvi zapečaćen je njima. Bilo je prekrasno vidjeti Chenove kako rastu u evanđelju.

Zatim je brat Chen preminuo u prometnoj nesreći iduće godine. Nakon nesreće, njegova mi je smrt često bila u mislima i često me proganjala u snovima. Budio sam se u suzama iznova se pitajući: »Zašto? Zašto Gospodin dozvoljava da se ovakva tragedija dogodi? Zašto se ovakva stvar mora dogoditi tako prekrasnoj obitelji?« Jednoga dana, dok sam se borio s tim pitanjima, uzeo sam priručnik s lekcijama i pročitao ove riječi predsjednika Spencera W. Kimballa (1895–1985):

»Kad bismo gledali na smrtnost kao na cijelo postojanje, tada bi bol, tuga, neuspjeh i kratak život bili katastrofa. No ako gledamo na život kao na vječnu stvar koja se proteže daleko u predsmrtničku povijest i dalje prema vječnoj budućnosti poslije smrti, tada se svi događaji mogu staviti u pravu perspektivu...»

Nismo li izloženi iskušenjima kako bi se ispitala naša snaga, bolesti kako bismo se mogli naučiti strpljenju, smrti kako bismo mogli postati besmrtni i proslavljeni?«¹

U tom sam trenutku odlučio otpustiti svoju tugu i gledati u obećanu i moguću budućnost. U svojim sam mislima vidio brata Chena sretno ujedinjenog sa svojom obitelji. To mi je donijelo mir. Znam da će nam Nebeski Otac dati mudrosti i hrabrosti za suočavanje s nevoljama.

Autor je iz Tajvana.

NAPOMENA

1. *Naučavanje predsjednika Crkve: Spencer W. Kimball (2006), 15.*

DJECA

Služenje u svim godišnjim dobima

Predsjednik Uchtdorf podučava da trebamo »služiti radosno i spremno u svim vremenima i godišnjim dobima«. Koji su načini na koje možemo služiti zimi? Koji su načini na koje možemo služiti u proljeće? Kako u vrijeme ljeta i jeseni? Zapišite vaše ideje za svako godišnje doba. Možete iskoristiti jednu od ideja već ovaj mjesec!

© 2013. Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana. Tiskano u Njemačkoj. Pravo engleskog izdanja odobreno: 6/13. Pravo prevođenja odobreno: 6/13. Naslov izvornika: *First Presidency Message, September 2013*. Croatian. 10669 119

samodostatnost

Proučite ovaj materijal uz molitvu i, ako je prikladno, porazgovarajte o njemu sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći ojačati vaše sestre te Potporno društvo učiniti aktivnim dijelom vlastitog života. Za više informacija, posjetite stranicu reliefsociety.lds.org.

Vjera, obitelj, potpora

Samodostatnost je sposobnost, predanost i nastojanje osigurati duhovnu i vremenitu dobrobit za sebe i obitelj.¹

Dok učimo i primjenjujemo načela samodostatnosti u našim domovima i zajednicama, imamo priliku brinuti se za siromašne i potrebite i pomoći drugima postati samodostatnima kako bi izdržali vremena nevolja.

Imamo povlasticu i dužnost koristiti svoju slobodu izbora kako bismo postali samodostatni duhovno i vremenito. Govoreći o duhovnoj samodostatnosti i našem oslanjanju na Nebeskog Oca, starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola je podučavao: »Postajemo obraćeni i duhovno samodostatni dok uz molitvu živimo naše saveze – kroz dostojno blagovanje sakramenta, dostojnost za hramsku preporuku i žrtvovanje za služenje drugima.«²

Starješina Hales nas je savjetovao kako postati samodostatan vremenito, »što uključuje stjecanje višeg obrazovanja ili stručnog zvanja, prakse i življenja unutar naših

mogućnosti. Izbjegavanjem duga i štednjom novaca sada pripremamo se za cjelodnevnu crkvenu službu u budućnosti. Svrha je vremenite i duhovne samodostatnosti podići sebe na višu stazu kako bismo mi mogli podići druge u potrebi.«³

Iz Svetih pisama

Matej 25:1–13; 1. Timoteju 5:8; Alma 34:27–28; Nauk i savezi 44:6; 58:26–29; 88:118

Iz naše povijesti

Nakon što su se sveci posljednjih dana okupili u dolini Salt Lake, koja je bila izolirana pustinja, predsjednik Brigham Young želio je da napreduju i postave trajne domove. To je značilo da su sveci trebali naučiti vještine koje će im omogućiti biti samodostatnima. U tom smislu, predsjednik Young imao je veliko povjerenje u sposobnosti, talente, vjernost i voljnost žena i poticao ih je na posebne vremenite zadatke. I dok su pojedini zadaci sestara Potpornog društva danas često drugačiji, načela ostaju stalna:

1. Naučiti voljeti rad i izbjegavati besposlenost.
2. Steći duh samopožrtvovnosti.
3. Prihvatiti osobnu odgovornost za duhovnu snagu, zdravlje, obrazovanje, zaposlenje, financije, hranu i ostale stvari potrebne za život.
4. Moliti se za vjeru i hrabrost za suočavanje s izazovima.
5. Ojačati druge koji trebaju pomoć.⁴

NAPOMENE

1. Vidi *Priručnik 2: Upravljanje Crkvom* (2010), 6.1.1.
2. Robert D. Hales, »Coming to Ourselves: The Sacrament, the Temple, and Sacrifice in Service,« *Liahona* i *Ensign*, svibanj 2012, 34.
3. Robert D. Hales, »Coming to Ourselves,« 36.
4. Vidi *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 51.

Što mogu učiniti?

1. Kako pomažem sestrama koje nadgledam da pronađu rješenja za svoje vremenite i duhovne potrebe?
2. Povećavam li svoju duhovnu samodostatnost pripremajući se za sakrament i žrtvujući se služenjem?